

“मीठे बच्चे- तिम्रो यात्रा बुद्धिको हो, यसलाई नै रूहानी यात्रा भनिन्छ, तिमी आफूलाई आत्मा सम्भन्छौ, शरीर होइन, शरीर सम्भन्नु अर्थात् उल्टो भुण्डिनु ।”

प्रश्न:- मायाको पम्पमा मनुष्यहरूलाई कुनचाहिँ इज्जत मिल्छ ?

उत्तर:- आसुरी इज्जत । मनुष्यले कसैलाई पनि आज अलिकति इज्जत दिन्छन्, भोलि उसको बेइज्जती गर्छन्, गाली दिन्छन् । मायाले सबैको बेइज्जती गरेको छ, पतित बनाएको छ । बाबा आउनुभएको छ तिमीलाई दैवी इज्जतवाला बनाउन ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबाले आत्माहरूलाई सोध्नुहुन्छ- कहाँ बसेका छौ ? तिमी भन्छौ- विश्वको रूहानी विश्वविद्यालयमा । रूहानी अक्षर त उनीहरूले जान्दैनन् । विश्वविद्यालय त दुनियाँमा अनेक छन् । यो हो सारा विश्वमा एउटै रूहानी विद्यालय । एकै पढाउनेवाला हुनुहुन्छ । के पढाउनुहुन्छ ? रूहानी ज्ञान । त्यसैले यो हो आध्यात्मिक (स्प्रिचुअल) विद्यालय अर्थात् रूहानी पाठशाला । आध्यात्मिक अर्थात् रूहानी ज्ञान पढाउनेवाला को हो ? यो पनि तिमी बच्चाहरूले नै अहिले जान्दछौ । रूहानी बाबाले नै रूहानी ज्ञान पढाउनुहुन्छ । त्यसैले उहाँलाई टिचर पनि भनिन्छ, आध्यात्मिक पिताले पढाउनुहुन्छ । ठीक छ, फेरि के हुनेछ ? तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- यस रूहानी ज्ञानले हामी आफ्नो आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गर्छौं । एक धर्मको स्थापना बाँकी यति सबै धर्म छन् तिनीहरूको विनाश हुनेछ । यस आध्यात्मिक ज्ञानको सबै धर्मसँग के सम्बन्ध छ- यो पनि तिमी अहिले जान्दछौ । एक धर्मको स्थापना यस रूहानी ज्ञानबाट हुन्छ । यी लक्ष्मी-नारायण विश्वका मालिक थिए नि ! त्यसलाई भनिन्छ रूहानी दुनियाँ (स्प्रिचुअल वर्ल्ड) । यस रूहानी ज्ञानद्वारा तिमीले राजयोग सिक्छौ । राजाई स्थापना हुन्छ । फेरि अरू धर्मसँग के सम्बन्ध छ ? अरू सबै धर्म विनाश हुन्छन् किनकि तिमी पावन बन्छौ, त्यसैले तिमीलाई नयाँ दुनियाँ चाहिन्छ । यति सबै अनेक धर्म खतम हुन्छन्, एक धर्म रहनेछ । त्यसलाई भनिन्छ विश्वमा शान्तिको राज्य । अहिले छ पतित अशान्तिको राज्य फेरि हुनेछ पावन शान्तिको राज्य । अहिले त अनेक धर्म छन् । कति अशान्ति छ । सबै पतित नै पतित छन् । रावणको राज्य हो नि । अब बच्चाहरू जान्दछन्- ५ विकारलाई अवश्य छोड्नु छ । यिनलाई साथमा लैजानु छैन । आत्माले राम्रो वा नराम्रो संस्कार लिएर जान्छ नि ! अब बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई पवित्र बन्ने कुरा बताउनुहुन्छ । त्यस पावन दुनियाँमा कुनै पनि दुःख हुँदैन । यो रूहानी ज्ञान पढाउनेवाला को हो ? रूहानी पिता । सबै आत्माहरूका पिता । रूहानी पिताले के पढाउनुहुन्छ ? रूहानी ज्ञान, यसमा कुनै पनि किताब आदिको आवश्यकता छैन । केवल आफूलाई आत्मा सम्भरे बाबालाई याद गर्नु छ । पावन बन्नु छ । बाबालाई याद गर्दा-गर्दै अन्त मति सो गति हुन्छ । यो हो यादको यात्रा । यात्रा अक्षर राम्रो छ । ती हुन् शारीरिक यात्राहरू, यो हो रूहानी यात्रा । त्यसमा त पैदल जानु पर्छ, हात-खुट्टा चलाउँछन्, यसमा केही पनि छैन । केवल याद गर्नु छ । चाहे जहाँ पनि घुम, फिर, उठ, बस आफूलाई आत्मा सम्भरे बाबालाई याद गर । कठिन कुरा छैन, केवल याद गर्नु छ । यो त सत्य (रियल्टी) हो नि । पहिले तिमी उल्टो चलिरहेका थियौ । आफूलाई आत्माको सट्टा शरीर सम्भन्नु, यसलाई भनिन्छ उल्टो भुण्डिनु । आफूलाई आत्मा सम्भन्नु- यो हो सुल्टो । अल्लाह जब आउनुहुन्छ तब आएर पावन बनाउनुहुन्छ । अल्लाहको पावन दुनियाँ छ, रावणको पतित दुनियाँ छ । देह-अभिमानमा सबै उल्टा भएका छन् । अब एकै पल्ट देही-अभिमानि बन्नु छ । तिमी अल्लाहका बच्चा हो । अल्लाह हुँ भनिदैन । औलाले सधैं माथितिर इशारा गर्छन्, सिद्ध हुन्छ अल्लाह उहाँ हुनुहुन्छ । अवश्य यहाँ अरू चीज छ । हामी उहाँ अल्लाह बाबाका सन्तान हौं । हामी भाइ-भाइ हौं । अल्लाह हौं भन्नाले फेरि उल्टो हुनेछ- हामी सबै पिता हौं । तर होइन, पिता एउटै हुनुहुन्छ । उहाँलाई याद गर्नु छ । अल्लाह सदा पवित्र हुनुहुन्छ । अल्लाहले स्वयं बसेर पढाउनुहुन्छ । सानो कुरामा मनुष्य कति अलमलिन्छन् । शिव जयन्ती पनि मनाउँछन् नि ।

कृष्णलाई यस्तो पद कसले दियो ? शिवबाबाले । श्रीकृष्ण हुन् स्वर्गको पहिलो राजकुमार । उहाँ बेहदका बाबाले यिनलाई राज्य-भाग्य दिनुहुन्छ । बाबाले जुन नयाँ दुनियाँ स्वर्ग स्थापना गर्नुहुन्छ त्यसमा श्रीकृष्ण नम्बरवन राजकुमार हुन् । बाबाले बच्चाहरूलाई पावन बन्ने युक्ति बताउनुहुन्छ । बच्चाहरूले जान्दछन्- स्वर्ग जसलाई वैकुण्ठ, विष्णुपुरी भन्छन्, त्यो भूत भइसक्यो फेरि भविष्य हुनेछ । चक्र घुमिरहन्छ नि । यो ज्ञान अहिले तिमी बच्चाहरूलाई मिल्छ । यो धारण गरेर फेरि गराउनु छ । हरेकलाई टिचर बन्नु छ । यस्तो पनि होइन- टिचर बनेपछि लक्ष्मी-नारायण बन्दछौ ।

होइन । टिचर बन्यौ भने तिमीले प्रजा बनाउनेछौ, जति धेरैको कल्याण गर्नेछौ उति उँच पद पाउनेछौ । स्मृति रहनेछ । बाबाले भन्नुहुन्छ— ट्रेनमा आउँदा पनि ब्याजको बारेमा सम्झाऊ । बाबा पतित-पावन मुक्तिदाता हुनुहुन्छ । पावन बनाउनेवाला हुनुहुन्छ । धेरैलाई याद गर्नुपर्छ । जनावर, हात्ती, घोडा, कछुवा, माछालाई पनि अवतार भन्छन् । तिनीहरूलाई पनि पुजिरहन्छन् । सम्झन्छन्— भगवान् सर्वव्यापी अर्थात् सबैमा हुनुहुन्छ । सबैलाई खुवाऊ । ठीकै छ, कण-कणमा भगवान् हुनुहुन्छ भने उहाँलाई कसरी खुवाउने ? बिल्कुलै समझभन्दा मानौं बाहिर छन् । लक्ष्मी-नारायण आदि देवी-देवताहरूले कमिलालाई अन्न दिने, फलानोलाई दिने, कहाँ यस्तो काम गर्नेछन् र ! बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— तिमी हौ धार्मिक एवम् राजनैतिक (रिलिजो-पोलिटिकल) । तिमीले जान्दछौ— हामी धर्मको स्थापना गरिरहेका छौं । राज्य स्थापना गर्नको लागि सेना (मिलेट्री) रहन्छ । तर तिमी हौ गुप्त । तिम्रो हो रूहानी विश्वविद्यालय । सारा दुनियाँका जति पनि मनुष्य मात्र छन् यी सबै धर्मबाट निक्लेर आफ्नो घर जानेछन् । आत्माहरू जानेछन् । त्यो हो आत्माहरूको रहने घर । अहिले तिमी संगमयुगमा पढिरहेका छौ फेरि सत्ययुगमा आएर राज्य गर्नेछौ । अरू कुनै धर्म हुनेछैन । गीतमा पनि छ नि— बाबा हजुरले जे दिनुहुन्छ त्यो अरू कसैले दिन सक्दैन । सारा आकाश, सारा धर्ती तिम्रो रहन्छ । सारा विश्वको मालिक तिमी बन्छौ । यो पनि अहिले तिमी सम्झन्छौ, नयाँ दुनियाँमा यी सबै कुरा भुलिनेछ । यसलाई भनिन्छ रूहानी आध्यात्मिक ज्ञान । तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ— हामी हरेक ५ हजार वर्षपछि राज्य लिन्छौं फेरि गुमाउँछौं । यो ८४ को चक्र घुमिरहन्छ । पढाइ पढ्नुपर्छ अनि जान सक्नेछौ नि ! पढेनौ भने नयाँ दुनियाँमा जान सक्नेछैनौ । वहाँको संख्या त सीमित छ । नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार वहाँ गएर पद पाउनेछौ । यति सबै त पढ्नेछैनन् । यदि सबैले पढे भने त फेरि दोस्रो जन्ममा राज्य पनि पाउने छन् । पढ्नेहरूको सीमा छ । सत्ययुग-त्रेतामा आउनेले नै पढ्नेछन् । तिम्रो प्रजा धेरै बनिरहन्छ । ढिलो आउनेले पाप भस्म गर्न सक्दैनन् । पाप आत्मा भए भने फेरि सजाय खाएर धेरै कम पद पाउनेछन् । बेइज्जती हुनेछ । जो अहिले मायाको धेरै इज्जतवाला छन्, उनीहरू बेइज्जती बन्नेछन् । यो हो ईश्वरीय इज्जत । त्यो हो आसुरी इज्जत । ईश्वरीय इज्जत अथवा दैवी इज्जत र आसुरी इज्जतमा रात-दिनको फरक छ । हामी आसुरी इज्जतवाला थियौं अब फेरि दैवी इज्जतवाला बन्छौं । आसुरी इज्जतदेखि बिल्कुलै भिखारी (बेगर) बन्छौ । यो हो काँडाको दुनियाँ त्यसैले बेइज्जती भयो नि । फेरि कति इज्जतवाला बन्छौ । यथा राजा-रानी तथा प्रजा । बेहदका बाबाले तिम्रो इज्जतलाई धेरै उँच बनाउनुहुन्छ, त्यसैले त्यति नै पुरुषार्थ पनि गर्नु छ । सबैले भन्छन् हामी आफ्नो इज्जतलाई यस्तो बनाऔं अर्थात् नरबाट नारायण, नारीबाट लक्ष्मी बन्न सकौं । यो भन्दा उँच इज्जत अरू कसैको हुँदैन । कथा पनि नरबाट नारायण बन्ने नै सुन्छन् । अमरकथा, तीजरीको कथा यो एकै हो । यो कथा अहिले नै तिमी सुन्छौ ।

तिमी बच्चाहरू विश्वका मालिक थियौ फेरि ८४ जन्म लिँदा-लिँदा तल भर्दै आयौ । फेरि पहिलो नम्बरको जन्म हुनेछ । पहिलो नम्बरको जन्ममा तिमी धेरै उँच पद पाउँछौ । रामले इज्जतवाला बनाउनुहुन्छ, रावणले बेइज्जतवाला बनाउँछ । यस ज्ञानबाट नै तिमीले मुक्ति-जीवनमुक्ति पाउँछौ । आधाकल्प रावणको नाम रहँदैन । यी कुरा अहिले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा आउँछ त्यो पनि नम्बरवार । कल्प-कल्प यसरी नै तिमी नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार समझदार बन्छौ । मायाले भूल गराउँछ । बेहदका बाबालाई याद गर्ने भुल्छन् । भगवान्ले पढाउनुहुन्छ, उहाँ हाम्रो टिचर बन्नुभएको छ । फेरि पनि गयल हुन्छन्, पढ्दैनन् । द्वार-द्वार धक्का खाने बानी बसेको छ । पढाइमा जसको ध्यान रहँदैन उनलाई फेरि नौकरीमा लगाउनु पर्ने हुन्छ । धोबी आदिको काम गर्छन् । त्यसमा पढाइको के आवश्यकता रहन्छ । व्यापारमा मनुष्य करोडपति (मल्टीमिलिनियर) बन्छन् । नौकरीमा यति बन्दैनन् । त्यसमा त तोकिएको तलब मिल्छ । अहिले तिम्रो पढाइ हो विश्वको बादशाहीको लागि । यहाँ भन्छन् नि— हामी भारतवासी हौं । पछि फेरि तिमीलाई भनिन्छ विश्वको मालिक । वहाँ देवी-देवता धर्म बाहेक अरू कुनै धर्म हुँदैन । बाबाले तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ, त्यसैले उहाँको मतमा चलनुपर्छ । कुनै पनि विकारको भूत हुनु हुँदैन । यी भूतहरू धेरै खराब छन् । कामीको स्वास्थ्य बिग्रिदै जान्छ । तागत कम हुन्छ । यस काम विकारले तिम्रो तागत बिल्कुल खतम गरेको छ । आयु कम हुँदै गएको छ— नतीजा यो भयो । भोगी बन्न पुगेका छौ । कामी, भोगी, रोगी सबै बन्छन् । वहाँ विकार हुँदैन । त्यसैले योगी हुन्छन्, सदा तन्दुरुस्त र आयु पनि १५० वर्ष हुन्छ । वहाँ कालले खाँदैन । यसमा एउटा कथा पनि बताइन्छ— कसैसँग सोधियो पहिले सुख चाहिन्छ वा दुःख चाहिन्छ ? अनि उसलाई कसैले इशारा दियो, भन— पहिले सुख चाहिन्छ किनकि सुखमा गयो भने वहाँ काल आउनेछैन । भित्र पस्न सक्दैन । एक कथा

बनाएका छन् । बाबाले सम्भाउनुहुन्छ- तिमी सुखधाममा रहँदा वहाँ कुनै काल हुँदैन । रावणराज्य नै हुँदैन । फेरि जब विकारी बन्छन् तब काल आउँछ । कथाहरू कति बनाएका छन्, कालले लिएर गयो फेरि यो भयो । न काल देखनमा आउँछ, न आत्मा देखिन्छ, यसलाई भनिन्छ दन्त्यकथा । कनरसका धेरै कहानी छन् । अब बाबाले सम्भाउनुहुन्छ- वहाँ अकाले मृत्यु कहिले हुँदैन । आयु लामो हुन्छ, पवित्र रहन्छन् । १६ कला फेरि कला कम हुँदै- हुँदै शून्य (नो) कला हुन्छन् । भन्ने गर्छन्- मै निर्गुण हारे में कोई गुण नाही । बच्चाहरूको एउटा निर्गुण संस्था पनि छ । भन्छन्- हामीमा कुनै गुण छैन । हामीलाई गुणवान् बनाउनुहोस् । सर्वगुण सम्पन्न बनाउनुहोस् । अब बाबा भन्नुहुन्छ- पवित्र बन्नु छ । मर्नु पनि छ सबैलाई । यति धेरै मनुष्य सत्ययुगमा हुँदैनन् । अहिले त कति धेरै छन् । वहाँ बच्चा पनि योगबलद्वारा हुन्छ । यहाँ त हेर कति बच्चा जन्माइरहन्छन् । बाबाले फेरि पनि भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर । उहाँ बाबाले नै पढाउनुहुन्छ, पढाउनेवाला टिचर याद आउँछ । तिमी जान्दछौ- शिवबाबाले हामीलाई पढाइरहनुभएको छ । के पढाउनुहुन्छ त्यो पनि तिमीलाई थाहा छ । बाबा अथवा टिचरसँग योग लगाउनु छ । ज्ञान धेरै उँच छ । अहिले तिमीहरू सबैको विद्यार्थी जीवन छ । बच्चा, बूढा, जवान सबै एकै ठाउँमा पढ्ने, एउटै स्कूल, एउटै पढाउनेवाला टिचर भएको यस्तो विश्वविद्यालय कहीं देखेका छौ ? आश्चर्य छ नि । शिवबाबाले तिमीलाई पढाउनुहुन्छ । यी ब्रह्माले पनि सुन्छन् । बच्चा होस्, चाहे बूढा कोहीले पनि पढ्न सक्छ । तिमी पनि यो ज्ञान पढ्छौ नि । अब पढाउन शुरू गरेका छौ । दिन-प्रतिदिन समय कम हुँदै जानेछ । अहिले तिमी बेहदमा गएका छौ । जान्दछौ- यो ५ हजार वर्षको चक्र कसरी बित्यो ? पहिले एक धर्म थियो । अहिले कति धेरै धर्म छन् । अहिले साम्राज्य (साभरन्टी) छैन । यसलाई भनिन्छ प्रजाको प्रजामाथि राज्य । पहिले शुरूमा धेरै शक्तिशाली धर्म थियो । सारा विश्वको मालिक थियौ । अहिले अधर्मी बनेका छौ । कुनै धर्म छैन । सबैमा ५ विकार छन् । बेहदका बाबाले भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, अब धैर्य गर, बाँकी थोरै समय तिमी यस रावण राज्यमा छौ । राम्रोसँग पढ्यौ भने फेरि सुखधाममा जानेछौ । यो हो दुःखधाम । तिमी आफ्नो शान्तिधाम र सुखधामलाई याद गर, यस दुःखधामलाई भुल्दै जाऊ । आत्माहरूलाई बाबाले निर्देशन दिनुहुन्छ- हे रूहानी बच्चाहरू ! रूहानी बच्चाहरूले यी अंगद्वारा सुने । तिमी आत्माहरू जब सत्ययुगमा सतोप्रधान थियौ तब तिम्रो शरीर पनि फस्टक्लास सतोप्रधान थियो । तिमी बडो धनवान् थियौ फेरि पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा के बनेका छौ ! रात-दिनको फरक छ । दिनमा हामी स्वर्गमा थियौ, रातमा हामी नर्कमा छौ । यसलाई भनिन्छ ब्रह्माको अर्थात् ब्राह्मणहरूको दिन र रात । ६३ जन्म धक्का खाइरहन्छन्, अँध्यारो रात छ नि । भड्किइरहन्छन् । भगवान् कसैलाई पनि मिल्दैन । यसलाई भनिन्छ भुलभुलैयाको खेल । बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई सारा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको समाचार सुनाउनुहुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) द्वार-द्वार (ढोका-ढोका)मा धक्का खाने बानीलाई छोडेर भगवान्को पढाइलाई ध्यानले पढ्नु छ । कहिले गयल हुनु छैन । बाबा समान टिचर पनि अवश्य बन्नु छ । पढेर फेरि पढाउनु छ ।
- २) सत्य नारायणको सच्चा कथा सुनेर नरबाट नारायण बन्नु छ, यस्तो इज्जतवान स्वयम्लाई स्वयम्ले नै बनाउनु छ । कहिल्यै भूतहरूको वशीभूत भएर इज्जतलाई गुमाउनु छैन ।

वरदान:- सम्बन्ध-सम्पर्कमा सन्तुष्टताको विशेषताद्वारा मालामा उनिनेवाला सन्तुष्टमणि भव

संगमयुग सन्तुष्टताको युग हो । जो स्वयम्बाट पनि सन्तुष्ट छन्, सम्बन्ध-सम्पर्कमा पनि सदा सन्तुष्ट रहन्छन् वा सन्तुष्ट पाछिन् उनीहरू नै मालामा उनिन्छन् किनकि माला सम्बन्धले बन्छ । यदि दानाको दानासँग सम्पर्क भएन भने माला बन्दछैन । त्यसैले सन्तुष्टमणि बनेर सदा सन्तुष्ट रहने गर अनि सर्वलाई सन्तुष्ट गर । परिवारको अर्थ नै हो सन्तुष्ट रहनु र सन्तुष्ट गर्नु । कुनै पनि प्रकारको खिटपिट (मतभेद) नहोस् ।

स्लोगन:- विघ्नको काम हो आउनु र तिम्रो काम हो विघ्न-विनाशक बन्नु ।